

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1078/2014
12.11.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Маје Ковачевић-Томић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљене Д.Ј., због кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене – адвоката М.Б., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К бр.488/13 од 06.11.2013. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 бр.92/14 од 13.05.2014. године, у седници већа одржаној дана 12. новембра 2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Д.Ј. – адвоката М.Б., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К бр.488/13 од 06.11.2013. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 бр.92/14 од 13.05.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини К бр.488/13 од 06.11.2013. године, окривљена Д.Ј. оглашена је кривом због извршења кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 1. Кривичног законика, за које дело јој је применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од 3 месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљена у року од једне године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом, одбијен је предлог ОЈТ Јагодина да се према окривљеној у смислу одредбе члана 85. КЗ изрекне мера безбедности забране вршења позива, делатности и дужности.

На основу члана 261. и 264. ЗКП, окривљена је обавезана да на име трошкова кривичног поступка, и то на име паушала, плати износ од 1.000,00 динара, а на име трошкова исплаћених из буџетских средстава износ од 63.471,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 бр.92/14 од 13.05.2014. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене Д.Ј. - адвоката М.Б., а пресуда Основног суда у Јагодини К бр.488/13 од 06.11.2013. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене Д.Ј., адвокат М.Б., због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, с тим што из образложења произилази да правноснажне пресуде побија и због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. и став 2. тачка 2. ЗКП, те због повреде одредаба члана 460. став 1. ЗКП, са предлогом да се побијане пресуде укину и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. ЗКП, Врховни касациони суд је оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члан 438. став 1. тач. 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљене Д.Ј., као разлог за подношење захтева, истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, при чему само формално означава ову повреду, због које је подношење захтева дозвољено, али не конкретизује у чему се ова повреда састоји, док суштински, у образложењу захтева, указује на погрешну оцену доказа и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци, указивањем да у конкретном случају суд није утврдио механизам настанка повреде малолетног оштећеног Н.М., а што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљенима и њиховим браниоцима.

Надаље, захтевом за заштиту законитости, правноснажна пресуда побија се и због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП и из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, истицањем да је изрека побијане пресуде неразумљива и противречна образложењу, те да су обе пресуде

без разлога, при чему се указује и да је другостепени суд поступио противно одредби члана 460. став 1. ЗКП, обзиром да је у другостепеној пресуди наведен само део навода жалбе и констатовано да су они неосновани, без иједног аргумента, а из којих све разлога подношење захтева за заштиту законитости у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП окривљеном и браниоцу није дозвољено.

Како је, дакле, бранилац окривљене у захтеву за заштиту законитости само формално означио повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено, указујући суштински на недозвољене разлоге за подношење захтева, надаље наводећи разлоге због којих окривљеном и браниоцу није дозвољено подношење захтева (повреде из члана 438. став 1. тачка 11. и став 2. тачка 2. ЗКП и повреда одредаба члана 460. став 1. ЗКП), то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљене одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

За председника већа-судија
Веско Крстајић, с.р.